

[Jørgen Estrup]

tilfælde, hvor man synes en arbejdsgiver har afskediget usagligt – det er Socialdemokratiet, der selv foreslår det – men det er selvfølgelig en arbejdsgiver og en ledelse, der skal acceptere det; det er måske dér, forskellen ligger.

Selve spørgsmålet om gensættelse er selvfølgelig et problem, ikke fordi man dekretterer gensættelse, men fordi den ikke nødvendigvis er en sikkerhed for, at den pågældende lønmodtager får sit arbejde igen. Det er her, det egentlige problem ligger, nemlig det problem, vi kender fra Blicher Hansen-sagen, hvor den pågældende altså kan få sin løn, men ikke sit arbejde, men så at sige bliver levende begravet på sin arbejdsplads. Det er naturligvis ikke nogen tilfredsstillende løsning, hvis det alene er det, man opnår.

Derfor synes jeg, det skal understreges, at nok har regeringen altså langt om længe barslet, men det er blevet en mus, for det løser ikke det egentlige problem, som vi kender det fra HT-konflikten, nemlig at der er nogle, som ikke ønsker at støtte bestemte politiske partier. Det, man tilbyder lønmodtagerne, er altså valget mellem at modtage en godtgørelse eller lade sig levende begrave, hvis man ønsker at forfølge sine politiske rettigheder. Det er naturligvis ikke tilfredsstillende.

Det er heller ikke særlig nemt at komme igennem med et civilt søgsmål, og derfor er denne proces ikke ligefrem noget, det frister lønmodtagere at gå ind i.

Jeg ved ikke, hvad regeringens motiver har været med dette forslag. Da hr. Svend Åge Petersen lidt tidligere i debatten sagde, at det ikke var det allervigtigste forslag, fik man vel en antydning. Men jeg har i hvert fald bemærket, at heller ikke arbejdsministeren finder, at dette er et effektivt lovforslag. Jeg vil gerne her citere fra fremsættelsestalen til L 158 om barselorlov, hvor arbejdsministeren skriver:

»Med hensyn til gensættelse skal jeg heller ikke lægge skjul på, at regeringen ikke finder, at gensættelse er en effektiv måde at løse disse afskedigelsessager på.«

Arbejdsministeren har altså selv erkendt, at dette ikke er et effektivt lovforslag, og derfor vil jeg gerne spørge ham, om det, vi nu kan imødesee, er nogle forhandlinger om, hvordan lovforslaget bliver effektivt, sådan som der faktisk også inviteres til i fremsættelsestalen. For fra radikal side er vi meget interesseret i at gå ind i så-

danne forhandlinger, og en af de ting, vi naturligvis først og fremmest efterlyser, er, at man får løst det egentlige problem om frivillighed for de bidrag til politiske partier, som f.eks. var udgangspunktet for selve HT-sagen. Hvis det er det, man efterlyser og er villig til fra regeringens side, kan jeg fra radikal side sige, at vi meget gerne deltager i det videre arbejde.

(Kort bemærkning).

Svend Åge Petersen (KF):

Tidligere i debatten gjorde hr. Kaj Poulsen fra Socialdemokratiet og den sidste taler, hr. Jørgen Estrup, en bemærkning om, at jeg i min ordførertale havde nævnt, at dette forslag ikke var det vigtigste i denne samling. Det er korrekt, at jeg sagde det i min indledning, og det mener jeg. I forhold til alle de andre lovforslag, beslutningsforslag osv., vi arbejder med på arbejdsmarkedsområdet, føler vi ikke, dette her er det vigtigste.

Men så vil jeg også gerne gentage, hvad jeg sagde i min indledning, nemlig at det faktisk er en mærkesag i Det Konservative Folkeparti at sikre individets ret. Dette vil jeg gerne have med, for at man ikke skal nedvurdere vores indstilling til, at det er et vigtigt forslag, individets ret taget i betragtning.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Det er svært at vurdere, hvad Det Konservative Folkeparti betragter som det vigtigste forslag, regeringen har fremsat. Det kunne være, det var det ligestillingsforslag, statsministeren fremsatte for et par uger siden, som hr. Svend Åge Petersen mente var det vigtigste forslag.

Men jeg vil stadig væk gerne høre – og det skylder i hvert fald én af de borgerlige ordførere mig en forklaring på – hvorfor man nu kun tager dette lille bitte skridt, som faktisk ikke drejer sig om ret meget andet end større erstatninger, og ikke fremsætter et forslag, der forbyder eksklusivaftaler. Det var faktisk det, vi gik og ventede på i Folketinget – ikke dette her lettere pjattede forslag. Det er et forbud mod eksklusivaftaler, debatten her i dag burde handle om, men den debat kommer åbenbart først på tirsdag.